

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. De Mortis bonæ desiderio frequentando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

uali amo
sum, &
quia amo
caro mea
d mirum
rte fortio
m insigni
, sine se
aucorun
bbreviata
lum mor
uis ac San
um minus
nt pertin
Charitatu
cervus ad
eum : si
n vivum:
nis, non
habituali
ibuscun
gredi ser
re in ma
sque me
Charitate
Dei in fe
exercitio
illis fatis,
ebent, ut
ab arti
& pra
s actum,
in

in quo ultimo à morte inventi sunt, vivi, non fi
niant in hac, & cum hac vitâ: sed continent,
deferantque illum in alteram, eumque inibi perfici
ant pro æternitate, & per æternitatem.

P R A X I S.

DEUS, sub cuius nutibus Vitæ nostræ præsentis
momenta decurrunt: suscipe preces ad te hu
viliter clamantium; ut hanc quidem mortalem vi
tam omnem, secundum voluntatis tuæ sanctissimæ
benepacitum, semper in abundantia bonorum ope
rum, auxiliante Gratiâ tuâ decurramus: ejus verò
decursum, sancto, pleno, ac tibi placito fine, per Uni
geniti tui, & Matris ejus, Eleitorumque omnium me
rita, & per misericordiam tuam concludamus.

EXERCITIUM III.

De Mortis bonæ desiderio frequentando.

1. Constitue te in statu moribundi, & tanquam
in proximo morituri: & simul in affectu
illius, qui gemebat, *Heu mihi, quia incolatus meus* Ps. 119. 5.
prolongatus est: multum incola fuit anima mea: &
illius qui anhelabat: *Cupio dissolvi, & esse cum Christo.* Phil. 1. 13.

2. Mortem bonam desiderant omnes, etiam
ille, eique similes, qui dicebat: *Moriatur anima
mea morte justorum, & fiant novissima mea horum* Num. 23. 1.
similia; sed hoc desiderium passim est in homini
bus sterile, & inefficax: quia ad consecutionem
desideratæ mortis bonæ, media aptanon adhibent.
Non enim diligunt, neque exercent vitam bonam:
qua tamen est unicum, & omnino necessarium
huic fini assequendo medium.

3. Sunt verò alii, qui ita Mortem bonam ex
optant,

524 Exerc. III. De Mortis bone

optant; ut simul vitam bonam strenue conseruantur: & ea quæ sunt morti bonæ consequenda idem tam mea, & ciosa mea, nea, avidè, & providè conquerant: uidem tamen samea, mortem ipsam, & nomen, mentionemque deret, memoriam mortis abhorrent, contristantur, stanter etiam indignantur, illato de morte vel uno verb 6. Hi sunt similes illis, qui navingant mare, & licet impericula ejus patiantur pñne quotidiana: portu tamen, & extensem refugiunt.

4. His talibus prætermisssis, in persuasis, atque certis habendum est: Esse quandam, nec mediocrem perfectionem, cupere mori: fuitque hic effectus Sanctis ferè omnibus usitatus: & est signum impensè Deum amantis Animæ, Velle mori: cupere dissolvi, desiderare liberationem è carcere, seu corpore mortis hujus: sicut è contrario dolet Animam affixam corpori, aut mundo: aut saltem ipsi præsenti Vitæ: nec satis pericula ejus sentientem quotidiana, plus æquo horre mortem: vitamque hanc amare: neque cupere aut evolare in libertatem filiorum Dei, educi de custodiâ hac multis compedibus Animam vinciente, quin & multis sordibus inquinante, aut ad frumentum Sanctissimæ Trinitatis quam primum, finaliter & beatificè pervenire.

5. Sit etiam persuasum atque certum: cupere dissolvi, & esse cum Christo: esse unum ex singularibus mediis, præparationibusque ad mortem, redolere que optabilem salutis æternæ securitatem quam Deus indulget iis, qui ei fideliter, & naviter servire, eique placere, ac secundum Cor ejus Divinum esse semper studuerunt. Ejusmodi est illa indulgentissima invitatio Divina ad Animam;

Cant. 4. 80. Surge, propera Amica mea: columba mea, formosa mea,

confide
mendæ id
mea, & veni: & iterum; Surge amica mea, spe-
ciosa mea, & veni: & rursus; Veni de Libano spon-
dem tam
samea, veni de Libano, veni. Quidni ergo desi-
mque, deret, festinet, anhelet Anima: ad ita blandè, in-
antur, stanterque invitantem, & evocantem Deum?

uno verb
, & lic
& impensè quidem: quam ad assuetudinem, pro-
: portu derit expendere, atque usurpare familiariter se-
quentia motiva desideriorum talium.

asis, atqu
ec medio
que hic d
& est i
Velle mo
hem è ca
contrat
ndo: au
icula ejus
ere mor
upere aut
de custo
inciente,
d fructio
n, finali
n: cupe
m exlia
mortem,
uritatem:
& naviter
ejus Di
di est illa
animam;
, formosa
mea,

1. Opto mori: quia mortalis sum naturâ
mea: & Dei creatoris mei sic factus sum Volun-
tate, fiat ergo Voluntas ejus.

2. Opto mori in testimonium, & protesta-
tionem, tum supremæ potestatis, dominique
in me Divini: tum totalis meæ, rerumque etiam
omnium, & singularum, à Deo dependentiæ:
tum fragilitatis, vilitatis, corruptibilitatisque
meæ, pulvis enim sum, & in pulverem reverti
me necessum est. Sicuti ergo vitam vivendo,
professus sum Deum authorem dominumque
Vitæ: sic mortem obeundo, confitebor Deum
esse arbitrum definitoremque mortis meæ.

3. Opto mori: ut primi originalis peccati
pœnam, etiam mihi ab justo Deo merito infli-
ctam, exolvam morte, tandemque illud finali-
ter expiem: deletum quidem illud est in Sacro
Baptismate: pœna tamen mortis luenda re-
mansit.

4. Opto mori: ut ex statu peccabilitatis, fun-
ditus emergam: transeamque in eum statum in
quo peccare amplius non possim, neque per ma-
litiam, neque per infirmitatem, neque per sub-
reptionem. Et sim extrà periculum omne, vio-
landi, vel in minimo, Dignitatem, Majestatem,

San-

Sanctitatem, Bonitatem, Charitatem, Voluntatemque Dei mei, excidendique à Gratia ejus sed sim securus de Amore, & Amicitia ejus interiorum. Nihil enim amantes Deum Animas suavat justius, aut amplius, in hoc mortali corpore, quam quod, dum in eo degunt, Deum omni momento offendere possint: & interdum faltem ex obreptione offendant: ab ejus Amorem vel excidant, vel tepescant, vel cessent, ob quod incommode, periculumque perpetuum, meritò fastiditur hæc vita, & anhelatur ad aliam. Non impatientia molestiarum, & ærumnarum sed metu impotentis ad peccatum potentia, & desiderio perfectissimè, continuèque amant Deum, in statu alterius vitæ: & illi tanquam summo, & ultimo bono æternaliter inhærendi.

5. Opto mori: ut meā morte, mortem JESU Christi, Domini mei, quam me ille ab æternâ morte redemit, honorem, imiter, eique mortuo, & ipse mortuus assimiler. Sicut enim maximus Domini nostri dignatio in eo fuit, quia sese usque ad mortui statum demisit: ita maximè à nobis mors ejus honoranda est. Magis autem honori non potest, quam mortem viciissim pro illo, mortisque illius honore, ac imitatione subundo.

6. Opto mori: ut sequar exemplum Preiosissimæ Dei Matris MARIÆ, Dominæ meæ: quare carens alioqui moriendi debito, mori tamen voluntut & ipsa: ut suâ morte mortem Filii sui honoraret; quare sicut illâ suâ morte mortem Filii suum honoravit, sic & à nobis decet mortem ipsius honorari morte nostrâ.

7. Opto mori: & anhelosissimo quidem defi-

desiderio opto: ut per mortem meam, sive in articulo ejus, omnes Dei mei Voluntates, omnia JESU Christi desideria, atque intenta, circa me, impleantur absolutissimè: & ultimate in me, & morte tanquam sigillo consignentur.

8. Opto mori: ut quām primum, definitus mihi à Deo, propter JESU Christi Merita, gratiarum, & donorum gradus, in me ex iisdem Christi Rédemporis mei meritis adimpleatur, consummeturque. Maximè, cùm fiat sàpè, ut Deus, in ipso transitu, & articulo mortis, impletat in Sanctorum suorum Animabus, ea omnia, quæ brevi vitæ usu, mortisque adpropagatione, præfinitæ illorum consummationi defuerunt: sicque in illo brevi puncto, expleantur in eis, & ab eis, tempora multa.

9. Opto mori: ut ultimi & summifinis, bonique assecutio suprema, ac ultimata, quam à Creaturâ suâ, & habere potest, & intendit Deus etiam in me, & à me, initium executionemque habere tandem incipiat. Et hæc non est alia, nisi beatifica Dei exaltatio, glorificatio, possessio, fruitio.

10. Opto mori: ut per mortem meam, augeam, & exequar mercedem Christo à Patre ex Justitiâ debitam: quæ finaliter consistit in Glorificatione Patris, per beatificationem æternam à Redemptorum.

11. Opto mori: ut practicè, ac reipsâ subiiciam me juri, quod Dominus meus JESUS, ex naturâ, & ex merito habet, in omnes vivos mortuosque, in omnes ad judicium ejus morte devinentes.

12. Opto mori: ut etiam subdam me juri
Pre-

Pretiosissimæ Dei Matris: quod illa habet sibi
Filio concessum, in ultimum Agonem, in Mo-
tis instans, omnium quidem, at specialiter in suo
rum amatorum & clientum.

13. Opto mori: ut primo quoque tempore
salvo tamen per omnia gustu Voluntatis Dei
per actum, & medium mortis, voluntariè de-
liberatè à me acceptatum, (estò alias naturâ mihi
debitum) ultimatè, & completè, Deo me
subjiciam, Deo obediam, ad Deum perveniam.
Deum adorem, Deum assequar, videam, con-
fitear, possideam, teneam, fruar: ut item mo-
riens, completè id quod Deo placuerit merean-
merendique spatiū moriendo concludam.
Morte enim obitâ, jam non licebit crescere, au-
proficere.

14. Opto mori: ex desiderio, quâm primùm
accedendi ad Sanctos, eosque videndi: tum
Pretiosissimam Dei Matrem: Verbi quoque In-
carnati Sacrissimam Humanitatem: præ omni-
bus autem Uni Trinam Beatissimi Dei Essenti-
am; ut mediante morte meâ, tandem tandem
Deo æternaliter, ac beatificè conjungar, in glo-
riâ consummatâ: ejusque Sanctorum Societati
potiar in æternum.

P R A X I S.

Vel fiat ex positis optationibus
vel ex Psalmo Davidis 141. ad hoc pro-
positum valde apto.

VOce meâ ad Dominum clamavi: Voco meâ
Dominum deprecatus sum.

2. Effundit
V.P.

- abet sibi 2. Effundo in conspectu ejus Orationem meam, &
in Mor tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
ter in suo 3. In defiendo ex me spiritum meum: & tu cognosisti semitas meas.
tempor 4. Considerabam ad dexteram & videbam: & non
tatis De erat qui cognosceret me.
ntariè de 5. Periit fuga à me: & non est qui requirat Animam
naturām meam.
Deo m 6. Clamavi ad te Domine, dixi: Tu es spes mea, por-
erveniam
am, con 7. Intende ad depreciationem meam: quia humili-
item mo-
t merear
ncludam 8. Educ de custodiâ animam meam ad confitendum
escere, au nomini tuo: me expectant justi donec retribuas
mibi.

EXERCITIUM IV.

De Morte malorum, justorum, perfectorum.

1. Constitue te vel in conspectu, vel in statu
moribundi: cui dictum sit à DEO; *Isiae 38.2.*

2. Hæc denuntiatio quibus fiat, solent esse,
vel mali ac impii, vel justi ac boni: vel Sancti ac
perfecti: quorum in classe an tu sis? futurus sis?
aut esse velis? jam vide.

3. De morte malorum graphicè dictum est
a Spiritu Sancto. *Mors peccatorum pessima.* Et; *O Eccl. 48.1.*
Mors, quam amara est memoria tua homini. Pessima & amarissima est mors impii, tam ante mor-
tem, quam in morte, quam post mortem.

1. Ante mortem: ob corporis ægri dolores,
impatientias, querimonias, etiam de Deo ipso:
V.P. Druzb. Op. V. L. I quasi